

Kindernut

Kinderen. Wij twijfelen wel eens aan het nut van kinderen. Zo luisteren ze bijvoorbeeld slecht. Luister hier naar:

– Zet je de vuilniszakken even buiten?

– Wat zegt u papa? [Zie? Dit kind luistert slecht. Het is wel een beleefd kind. Ik herhaal mezelf.]

– Zet je de vuilniszakken even buiten, Belia?

– Nee papa. We mogen van de meester geen woorden met een umlaut gebruiken. [Ook typisch aan kinderen: altijd uitvluchten verzinnen en vervolgens gebruiken.]

We zetten de vuilniszakken even in de gang. Anders komen we nooit aan het eind.

We blijven twijfelen aan het nut van kinderen. Zo luisteren ze bijvoorbeeld slecht naar anderen.

Luister hier naar

– Belia, wil jij een pond kaas gaan kopen?

– Dat heb ik de vorige keer al gedaan, papa. [Zie? Dit kind jukt. Er was geen vorige keer. Ze zal haar leugen nog benadrukken.] De kaasboer zei dat het iets meer was. [Typisch kinderen: feiten verdraaien ten eigen bate.] Dus dat was alvast voor de volgende keer. [En we hebben nog steeds die vuilniszak in de gang staan.]

Zo nuttig als vuilniszakken kunnen zijn, zo nutteloos kunnen kinderen zijn. Wij twijfelen derhalve nog steeds. We zouden het kind in de gang kunnen zetten, maar dan wordt het daar te vol. We proberen het nog een keer. Luister hier naar.

– Belia, die vuilniszak die in de gang staat, zet jij die buiten?

– Nee papa, ik kan u niet helpen [Het kind blijft beleefd.], ik moet mama helpen met water koken. [Weer een uitvlucht ten eigen bate. Ze heeft niet eens een moeder.]

Tot slot: we vinden dat we het nut van kinderen nu voldoende hebben benadrukt. De volgende keer zullen we spreken over het nut van tantes.

5en20vijf6en10; zee-ven_el-f_16; Xxeen_Xeen_Xeenzes; drietwee _XVII